

de rigtige Veje og Midler, som det skal anvende for i saa høj Grad som muligt at fremme Ministeriets og Landets Interesser. Jeg tænker her f. Eks. paa den Skrivelse, der tager Sigte paa Fremtidsplanerne for Pressebureauet. Ud af den læser man, at det er lykkedes Bureauet at faa en af vore Gesandter til at paalægge alle ham undergivne Konsuler at indsende til Presse-departementet Udclip af alle Udtalelser omhandlende Danmark, der maatte fremkomme indenfor deres Distrikt. Jeg vil overfor dette — og fordi jeg i det hele taget tror, at det er nyttigt, at ærede Medlemmer saa meget som muligt forstaar, hvad den udenrigsministerielle Tjeneste, saa vidt jeg i alt Fald har noget Kendskab til den, drejer sig om, idet jeg har den Opfattelse, at den fremtidig vil faa nok saa stor Betydning som tidligere og gøre Krav paa større Interesse her i Tinget end tidligere — ud fra det virkelige Liv give Dem en Forestilling om, hvad Arbejdet paa et saadant Konsulat drejer sig om, idet jeg vil oplæse hele den Række af Hovedgrupper, i hvilke dette Arbejde kan grupperes. Jeg pointerer, at det er ikke noget, jeg konstruerer, det er et virkeligt Konsulatsarbejde, jeg fremfører for Dem, og Hovedgrupperne for dette Arbejde er altsaa følgende: Tjenestemeddelelser o. l.; Aarsindberetninger, Regnskab fra Generalkonsulatet og Vicekonsulaterne; Besættelse af Generalkonsulatet og Vicekonsulater; Instruktioner til Vicekonsulaterne, officielle Høflighedsstyringer; Korrespondance med argentinske Myndigheder; Artikler til Offentliggørelse; økonomiske Forhold; Toldforhold; handelsretlige Forhold; Landbrugsforhold; Traktatforhold; politiske Forhold; offentlige Samlinger; Havnevæsen; Skibsfart; Skibes Ind- og Udklarering; Besigtigelse af Skibe; Autorisation af Skibsbøger; Paa- og Afmønstring; Rømninger; Protokollering, Kendelse og Korrespondance vedrørende Stridigheder om Bord i danske Skibe; Tyverier om Bord i danske Skibe; Beslaglæggelse af danske Skibe; Havari og Søprotester; Assistance for danske Sømænd om Bord i fremmede Skibe; Dansk Eksportforening; Handelsforbindelse mellem danske og argentinske Huse; Anlæg af danske Foretagender i Argentina; Afhændelse af danske Opfindelser; Forretningshuses Soliditet; Inddrivelse af Gældsfordringer; Sammenslutning af Danske til Indkøb og Salg; Køb af Jord; Modtagelse, Opbevaring, Udlevering af Penge, Værdipapirer og Dokumenter; Legalisationer, Andragender, Oversættelser,

Attester etc.; Livsforsikring og Livspolicer; Nationalitetscertifikater og Pas; Indfødsretssager og Erklæringer om Forbehold af Indfødsret; udvandrede Værnepligt; Navneforandring; Skilsmisssager; Chancer for danske Indvandrere; fri Rejse for danske Indvandrere; Bestræbelser for at skaffe Danske Plads; Fængselsvæsen; Assistance for forurettet Dansk; Assistance for bestjaalen Dansk; Assistance for anholdt Dansk; Udlevering af Forbrydere; Eftersøgning af Danske; Dansk Hjælpeforening; forskellige Forhold vedrørende enkelte Personer; Besvarelse af diverse Forespørgsler; Postsager; Hospital, Lægehjælp, Sygevæsen; Assistance for sindssyg Dansk; epidemiske Sygdomme; Dødsfald, Dødsboer og Arvesager; Udtalelser fra den danske Befolkning i Argentina; Mandtal over Danske i Argentina. — Det er ikke mindre end 61 Hovedgrupper, og for flere af disses Vedkommende er der betydelige Undergrupper. Nu tillader jeg mig at spørge ærede Medlemmer: Hvorledes mener De, at det skulde være muligt for en Konsul, der har alt dette at passe, tillige at sidde og gennemlæse alle Aviser i sit Distrikt, tage Udclip af dem og sende disse Udclip ind til Pressedepartementet? Hvis man stiller en saadan Fordring til Konsulen, maa man enten vedtage, at han overhovedet ikke skal bestille andet end at læse Aviser, eller sende ham en Mand, der ikke har andet at gøre. At Pressebureauets Chef kan stille en saadan Fordring, undrer mig ikke, da han ikke kender Tjenesten i Konsulaterne. At en Gesandt inlader sig paa at stille den, undrer mig mere, fordi han i alt Fald skulde kende Tjenesten ved Konsulaterne. Det er, som sagt, ud fra selve det praktiske Liv ved et Konsulat, at jeg her har givet Dem en Forestilling om, hvad der er at gøre, og hvorledes det harmonerer med en Fordring som den, der er stillet fra Pressebureauets Side. Derfor vilde jeg mene, at det vilde være overordentlig heldigt, om Udenrigsministeriet til Tider i dette Pressebureau vilde ansætte Mænd, som det ansaa for egnede til Ansættelse i Konsulater, eventuelt ogsaa i Gesandtskaber.

Ærede Medlemmer vil ogsaa deraf se, at der ikke er Skygge af Snobberi i den Stilling, som Mindretallet har indtaget overfor Indfældelsen af Pressebureauet i Udenrigsministeriet. Forholdet er ikke det, at vi skulde mene, at naar man var Pressemand, kunde man ikke være Konsul eller ikke være Gesandt. Jeg tror, at de